

El polígon 'ecològic' de Puigcerdà

Una zona industrial amb l'arquitectura i les activitats condicionades pel paisatge

L'Institut Català del Sòl i l'Ajuntament de Puigcerdà han aconseguit desencallar, després de quatre anys, la construcció del polígon industrial de l'Estació. La principal característica que incorpora aquest polígon és que vol ser un assentament industrial ecològic plenament integrat en l'entorn paisatgístic de la Cerdanya. Aquest fet ha estat, en part, un dels principals motius pels quals s'ha endarrerit tota la seva posada en funcionament.

La bona nova es va anunciar en un acte públic que es va fer dimarts passat a la capital de la Cerdanya. L'expectativa creada durant tot el procés va tenir una traducció prou il·lustrativa en el fet que va assistir a l'acte prop d'un centenar de persones. A l'acte, va ser-hi present el gerent de l'Incasol, Antoni Pradell, i l'alcalde de Puigcerdà, Joan Llombart. Entre els assistents es va aixecar alguna veu de recança per la possible presència d'especuladors i promotors de fora, i es va expressar el temor que siguin aquests els qui en darrer terme es facin càrrec de les naus industrials. Des d'ara i fins al dia 29 de desembre s'ha obert un nou termini de pre-inscripció per als interessats a establir-se al polígon.

Un condicionament anomenat paisatge

La situació geogràfica del polígon industrial, ubicat entre el nucli urbà i el començament del camp, i en un primer terme des de l'anomenat Balcó de la Cerdanya, ha condicionat en gran manera tot el procés. Des d'un principi, l'Ajuntament de Puigcerdà va demanar que el disseny del polígon, des dels espais verds fins a la forma de les naus, tingués una relació íntima amb tot l'entorn. Així doncs, els serveis tècnics de l'Incasol han elaborat un prototipus de nau que serà inamovible i al qual s'hauran de cenyir tots els interessats a establir-se al polígon. Els condicionaments del projecte, però, no més afecten l'aspecte extern de les construccions, mentre que

El polígon de Puigcerdà reprèn el seu impuls després d'una història d'entrebancs, com la fallida de l'empresa que construïa la nau pilot, que es va quedar a mig aixecar

cadascú podrà disposar de l'espai interior de la manera que més li convingui. Sobre això, l'alcalde de Puigcerdà, Joan Llombart, s'ha mostrat disposat a actuar de manera expeditiva contra els qui incompleixen els dissenys projectats.

Indústria i turisme de qualitat

L'alcalde ha afirmat en diverses ocasions que les indústries que vol per al polígon no poden ser contaminants, ni de l'aire, ni de l'aigua, ni del sòl, ni del paisatge. En aquest sentit es va tornar a manifestar en el decurs de la presentació pública del polígon. Llombart es va estendre en diverses consideracions entorn de l'economia que vol per a la seva ciutat i que, segons ell, s'hauria de basar en tres pilars: un turisme de qualitat i no massificat, una oferta de serveis al transport de

carretera i ferroviari i una indústria neta i arrelada a la comarca.

Llombart va declarar que una activitat intensa però ordenada entorn del sector podria ser fins i tot de bon veure, «si aconseguíssim potenciar tot el sector de la Renfe, que hi hagués un bon trànsit de trens de

mercaderies cap a una banda i l'altra de la frontera, si s'aconseguiu que els camions de la duana pareixin en aquesta zona, ara i quan la duana desaparegui, al final seria fins i tot agradable. Això seria una cosa bona, que, a més a més, ens permetria deslligar-nos una mica del turisme, que ja ens co-

Una història desgraciada

Segons el gerent de l'Institut Català del Sòl, Antoni Pradell, la del polígon de Puigcerdà és una història «desgraciada». Pradell esmenta els problemes amb Renfe, que, després de vendre els terrenys, va posar dificultats al seu desenvolupament, a l'empara d'una nova llei de carreteres i ferrocarrils que augmentava els metres de servitud, i després d'un relleu a

la cúpula de la companyia que va fer que els criteris fossin diferents dels que imperaven en el moment de la venda. La «desgràcia» s'incrementà quan l'única empresa que es va presentar a la subhasta per aixecar la nau de mostra que demanava l'Ajuntament va fer fallida, «i només va deixar un esquelet metàl·lic que encara feia més pena».

mença a ofegar».

Preus i terminis

El polígon de l'Estació s'ha pensat per enquistar-hi fins a sis grans naus de 3.700 m² cadascuna, que es podran dividir interiorment en diverses indústries. Per poder edificar aquestes naus, que ocuparan les sis parcel·les del polígon, caldrà constituir una agrupació de propietaris que, a més de repartir-se la construcció entre ells, hauran de tenir-ne cura després. Fins que la comunitat no estigui formada no es donarà el vist-i-plau per edificar la nau. Per afavorir l'agrupació de diferents industrials, l'Ajuntament de Puigcerdà ha posat a la disposició dels interessats l'assessorament i l'orientació dels seus serveis tècnics.

Segons van dir els representants de l'Incasol en l'acte de presentació del polígon, el cost del metre quadrat de terreny serà de 15.000 pessetes i, un cop construïda la nau, el cost per metre quadrat pot acostarse a les 60.000 pessetes. Tot i així, van indicar que aquests preus són calculats des de Barcelona i amb el cost afegit de la distància. Per la seva banda, l'alcalde Llombart va declarar a Regió7 que uns càlculs fets per alguns industrials de la Cerdanya posaven aquest cost en 40.000 pessetes, un terç menys dels números donats per l'Incasol. Davant d'aquests xifres, Llombart i Pradell van fer una crida als constructors de la Cerdanya perquè presentin les seves opcions per construir les naus industrials. Llombart va afegir que els preus de què disposa concorden força amb els preus que es paguen a la Cerdanya per instal·lacions d'aquesta mena.

Ara, hom espera que la nombrosa assistència a la presentació del polígon i l'extensa llista d'interessats permeti arribar a uns acords de manera ràpida. Segons va declarar el gerent de l'Incasol, Antoni Pradell, si el dia 29 de desembre ja hi ha agrupacions d'empresaris decidits a construir, abans de finals de gener es podrien tenir enllestits tots els tràmits per començar les naus.

SALVADOR REDÓ